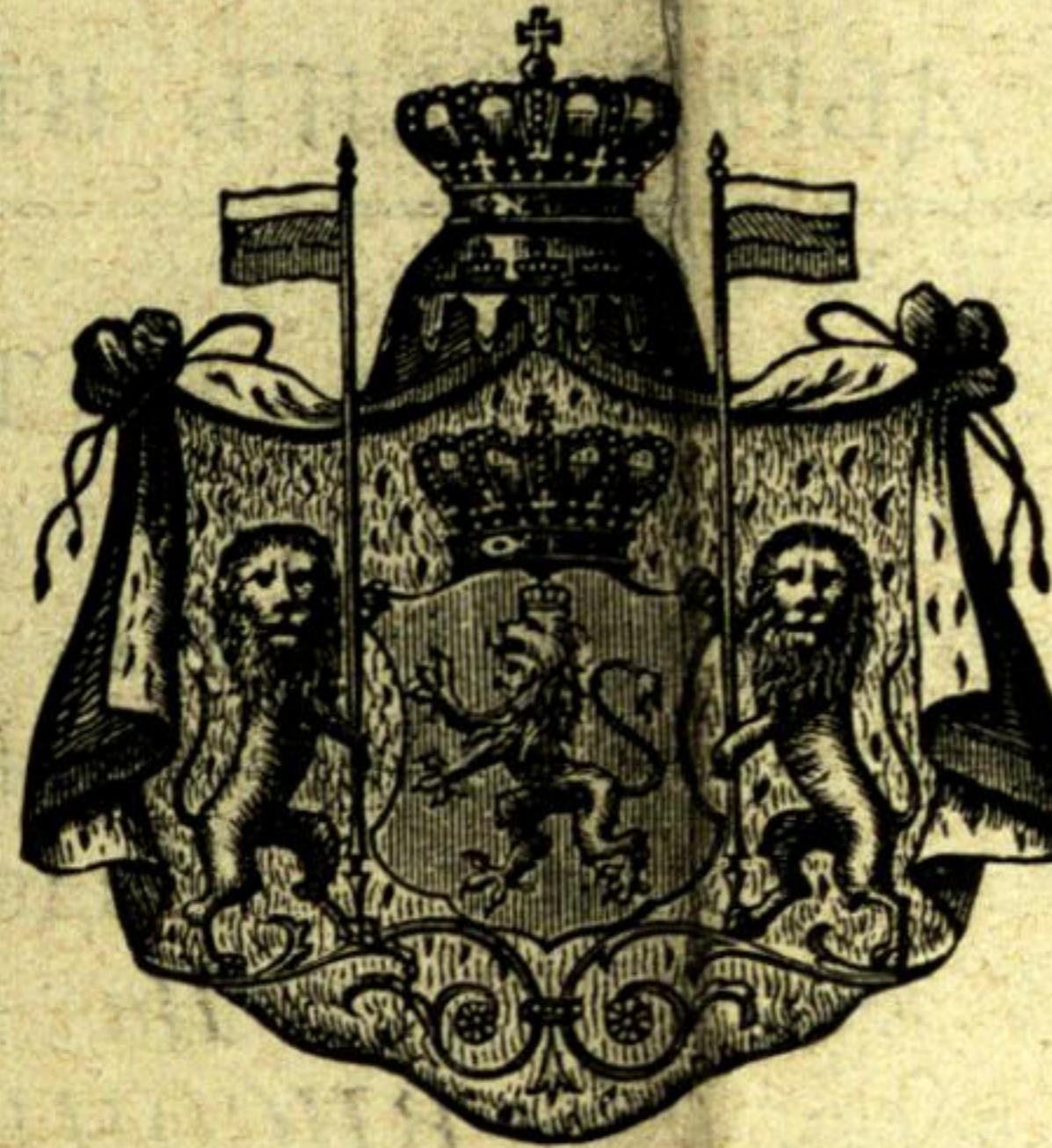

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢстникъ“
за въ Княжеството е 16 л. за повѣнь съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАНВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, събота 31 юлий 1882.

БРОЙ 82.

ОФФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграмма.

Ески-Джумая, 29 юлий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Вчера часа четири послѣ обѣдъ десетъ души разбойници нападнали между Падърларъ и Тича (Османъ-Пазарско) на караулитѣ, взели имъ патронитѣ, на митарственният жандармъ и на пътниците вземали оръжията и ги държали часа до 7 въ гората. Съобщено началнику района за преслѣдванietо имъ.

Окръженъ управителъ Славковъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

No. 522

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 т. подъ No. 1499,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ Ломъ-Палански окр. лѣкаръ Д-ръ Бассановича на длъжностъ старши лѣкаръ въ Видинската I-во класна болница, вмѣсто Д-ра Желѣзкова, който се назначи на сѫщата длъжностъ въ Варна.

II. Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Варна на 22 юлий 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Л. Соболевъ.

УКАЗЪ

No. 523.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ доклада му отъ 14 юлий 1882 год. подъ No. 1500,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се премѣсти старшият врачъ на Видинската I-во класна болница Д-ръ Желѣзковъ на сѫщата длъжностъ въ Варненската I-во класна болница вмѣсто Д-ра Христова.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Варна на 22 юлий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Л. Соболевъ.

УКАЗЪ

No. 524.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 юлий 1882 год. подъ No. 1501,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се назначи старшият врачъ на Варненската I-во класна болница Д-ръ Христовъ на вакантната длъжностъ директоръ на Софийското фелдшерско училище.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Варна на 22 юлий 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Л. Соболевъ.

УКАЗЪ

No. 525.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 юлий 1882 год. подъ No. 1502,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да уволнимъ Д-ръ Колевича отъ длъжността директоръ на Софийското фелдшерско училище, тъй като той съ Нашъ указъ подъ No. 491 се назначи за членъ въ Нашътъ Държавенъ Съветъ.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Варна на 22 юлий 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Л. Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 526.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 юлий 1882 год. подъ №. 1503,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се премѣсти Врачанский окръженъ лѣкаръ Д-ръ Казаски на същата длѣжност Ломъ-Паланский окръж. лѣкаръ вмѣсто Д-ра Бассановича, който се назначава на длѣжност старши лѣкаръ въ Видинската I-во класна болница.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла.

Издаденъ въ г. Варна на 22 юлий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министър на Вътрешните Дѣла
Генералъ Маиоръ, Л. Соболевъ.

По Военното Министерство.**УКАЗЪ**

№. 80

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Войната, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 юлий 1882 год. подъ №. 110,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. За обзаведение Военното Училище съ мобили, да се земат взаимообразно отъ § 10 текущата сметка на Военното Министерство двадесет хиляди и пять лева.

II. Казанната сума да се внесе въ смѣтата на 1883 год. за построяване ново здание за Военното училище и слѣдъ като се утвърди бюджета, да се допълнятъ дадениятъ отъ Военното Министерство пари.

III. Съ испълнението настоящий указъ се натоварва Нашътъ Министър на Войната и онова Министерство, което за въ бѫдѫще ще се распорежда съ поменатия строителенъ кредитъ.

Издаденъ въ г. Варна на 22 юлий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:
Военният Министър отъ Генералния Штабъ
Генералъ Маиоръ Баронъ Кауљбарсъ.

УКАЗЪ

№. 81.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Войната, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 юлий 1882 год. подъ №. 111,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. На Адютанта при управлението началника на драгунския корпусъ, Капитанъ Ковалевски, да се произвежда съдържанието по сравнение съ възводните кадрови офицери при Военното Училище, т. е. по деветъ хиляди сто и шестдесет лева въ годината, отъ деня на издаванието настоящия указъ.

II. Този расходъ да се отнесе на подлежащите источници отъ бюджета.

III. Нашътъ Министър на Войната се натоварва съ испълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ г. Варна на 22 юлий 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Военният Министър отъ Генералния Штабъ
Генералъ Маиоръ Баронъ Кауљбарсъ.

УКАЗЪ

№. 521.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложение на Нашътъ Министри на Вътрешните Дѣла и Военният, представено Намъ съ докладътъ имъ отъ 22 юлий 1882 год. подъ №. 6116;

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Инженеръ Копиткинъ да се откомандира отъ Министерството на Вътрешните Дѣла и да се прикомандира къмъ Военното Министерство за довършване дѣлата на Военно-инженерното отдѣление по постройките разни здания.

II. Заплатата на инженера Копиткинъ да се дава отъ Военното Министерство въ такъвъ размѣръ, въ какъвто се е давала до сега отъ Министерството на Вътрешните Дѣла.

III. Испълнението на настоящиятъ указъ се възлага на Нашътъ Министри на Вътрешните Дѣла и Военният.

Издаденъ въ г. Варна на 22 юлий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписали: Министър на Вътрешните Дѣла,
Генералъ Маиоръ Соболевъ
Военният Министър отъ Генералния Штабъ
Генералъ Маиоръ Баронъ Кауљбарсъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 6116.

Господарю!

За завършване дѣлата на Военно-Инженерното управление по постройката разни здания намираме за нуждно да се откомандира отъ Министерството на Вътрешните Дѣла инженеръ Копиткинъ и да се прикомандира къмъ Военното Министерство. Въ време на командировката инженеру Копиткину да се плаща отъ сумитъ на Военното Министерство толкова, колкото е получавалъ до сега отъ Министерството на Вътрешните Дѣла.

Ако Ваше Височество одобрявате това наше предложение, то благоволете да подпишете приложението тукъ указъ.

Сме, Господарю, на Ваше Височество най покорени и вѣрни служители.

Подписали:

Министър на Вътрешните Дѣла,
Генералъ Маиоръ: Л. Соболевъ и
Военният Министър отъ Генералния Штабъ
Генералъ Маиоръ Баронъ Кауљбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№. 123.

Като доложихъ на Негово Височество рѣшението на Министерския Съвѣтъ, относително положението въ което трѣбва да се намира състоящето при Военното Министерство инженерното отдѣление, Негово Височество изволи да утвърди долуслѣдующето:

1. Състоящето при Военното Министерство инженерното отдѣление остава временно при това Министерство до свършване капиталните постройки и до като се даде отчета;

2. Всичките наченати постройки отъ бившето инженерно управление тръба да бѫдатъ довършени при Военното Министерство;

3. Всички нови голѣми постройки ще бѫдатъ предадени въ Министерството на Общите Сгради и

4. Подиръ като се свършатъ всичките днесъ които се правятъ голѣми постройки и като се сдаде отчета, днѣшния штатъ на инженерното отдѣление ще бѫде съкратенъ; ще останатъ онѣзи чинове отъ това отдѣление, които ще бѫдатъ нуждни за да наглѣдватъ за свършване на малките постройки.

София, 14 юлий 1882 година.

Подпись: Военният Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарь.

ПРИКАЗЪ

№ 124.

Като се завърнахъ отъ поѣздката за инспектиране частите на войската азъ днесъ встѫпихъ да управлявамъ Министерството.

София, 28 юлий 1882 година.

Подпись: Военният Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарь.

ПРИКАЗЪ

№ 125.

Предписвамъ при всичките въобще смотрове и учения да се намира медицинския персоналъ т. е. врачовете и фелдшерите, равно да се провождатъ каруци за санитарна надобностъ.

София, 29 юлий 1882 година.

Подпись: Военният Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарь.

ПРИКАЗЪ

№ 126.

На Негово Височество благоугодно бѫше да прикаже, щото всичките въобще движения пѣхотата да прави съскоростъ 112 шага въ минута.

София, 29 юлий 1882 година.

Подпись: Военният Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарь.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ АЪЛЪ.

Отъ Държавният Съвѣтъ.

РѢШЕНИЯ.

(Продължение)

Засѣдание XXXI отъ 12 Мартъ т. г.

Прѣдмѣти:

1. Въпросътъ за отдаване на частенъ прѣдприемачъ експлоатацията на мината за каменитъ въглища въ с. Машино, внесенъ за разглеждане въ Държавния Съвѣтъ съ указъ подъ №. 239 (гл. 31 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 23 Мартъ 1882 г.), послѣдствие на доклада отъ Финансовото Министерство подъ №. 3857 отъ 19 Февруарий т. г. Въ тоя докладъ г. Министъ, като излага ползата отъ експлоатацията на рѣчената мина чрѣзъ снабдяване населението съ евтинъ материалъ за горене и улесняване домашната възраждаща се индустрия, а най-важното, като чрѣзъ това се запазватъ отъ истрѣбление горите, които особено около столицата започнуватъ да съставляватъ рѣдкостъ, дохожда до заключение, че тая полза би могла да бѫде много по-голѣма и общодостojна, ако цѣната на каменитъ въглища се спадне на минимумъ сравнително съ цѣната на другите материали за горене. За да се сполучи това, изискава се мината да се постави на по-сложенъ и широкъ базисъ, да се отпуснатъ въ кръгообрѣщане за основенъ капиталъ голѣми сумми, упражнението да става чрѣзъ специални технически знания по тая

частъ и да се даде на мината спекулативенъ характеръ и заинтересованостъ. Тия обаче условия, а въ особенность послѣдното, което има известна важностъ, по мнѣнието на г. Министъ, само частни лица били въ положение да извѣршатъ съ успѣхъ а никакъ правителството, както това се вижда и у напрѣднѣетъ народи, а така също и у насъ отъ опита на досегашното разработване мината въ с. Машино. Поради това Министерството на Финансите намѣрва за по-полезно разработването на рѣчената мина да не става „хозяйственни образомъ“, а да се даде съ публиченъ търгъ на частенъ прѣдприемачъ съ срокъ най-малко за три и най-много за пять години. Тоя въпросъ се разглежда въ XXVI засѣдание отъ 27 Февруария т. г., когато прѣдварителното му изучаване се възложи на една комиссия, която, съгласно съ §§ 20 и 22—26 отъ правилника, прѣдстави своите заключения. Съвѣтъ, като уважи изложените отъ рѣчената комиссия мотиви и заключения, исказа мнѣние:

I. Да се приеме по начало прѣдложението отъ г. Министъ на Финансите, но същевременно

II. Да се помоли г. Министъ да се распореди за изработването и представянето за одобрение въ Съвета всичките условия, каквито намира той за най-полѣни по отстѣжването на прѣдприемачъ ваденето на въглищата.

2. Конвенцията за съставянето на едно привилегировано Българско Паралувно Дружество по Дунава, въ която г. Н. Цвѣтковъ прѣдлага да устрои рѣченото Дружество за 30 години. Това Дружество да има шестъ параходи да плуватъ по край двата брѣга на Дунава, отъ Турно-Северинъ до Галацъ и съ които Цвѣтковъ се задължава прѣзъ течението на 30-те години да принася на Българското правителство извѣстни ползи и услуги, като въ сѫщето врѣме и послѣдното му дава една субвенция. За да се узнае по-опрѣдѣлено каква ще бѫде ползата отъ услугите на рѣченото Дружество за Правителството, поискахъ се и се получихъ нужните свѣдѣнія отъ Министерството на Външните Дѣла и на Финансите, а така също и отъ Военното Министерство, като се избра измежду членовете на Съвета още въ XXI засѣдание отъ 12 Февруария една комиссия, която слѣдъ прѣдварителното изучаване на въпроса, прѣстави своето заключение на Съвета.

Това заключение, прѣдставено, гласи: За развитието на търговията, земедѣлието и въобще богатство то у насъ, отистина желателно е да се устрои и други параходства по Дунава, за да може чрѣзъ конкуренция да се спадне и навлото. Още по-желателно би било, щото за рѣчената цѣль устроеното Дружество да бѫде наше, Българско, да служи за нашия народъ, на нашето Правителство и да развѣва народното знаме по Дунава. Но отъ друга страна комиссията, като взе прѣдъ видъ: 1) че не е лесна работа да се конкурира съ едно богато, силно и добре устроено Дружество; 2) че отъ послѣдната война насамъ, поради нейните послѣдствия, износните произведения значително се намалиха; 3) че вносните стоки, особено тѣзи отъ Австрия и Германия се прѣнасятъ исклучително чрѣзъ Австрийското Дружество; 4) че Цвѣтковъ, ако и да е Български подданикъ, но концесионеритъ, които той прѣставя за устроене Дружеството, не е такива, а това условие у другите държави се изиска; 5) най-послѣ и най-главното, че споредъ прѣтѣ съѣдѣнія отъ Министерствата, никаква същественна и опрѣдѣлена полза за Правителството като не се прѣдвижа, комиссията не може да одобри, щото правителството да дава субвенция срѣщу не ясни и не расчитани за сега ползи и доходи. Поради това комиссията е на мнѣние, ако г. Цвѣтковъ, или други нѣкой желае да устрои нѣкое параходство по Дунава, нашето правителство да му оказва всѣко законно съдѣйствие и улеснение, но безъ всѣка щета за държавата и безъ всѣка парична помощъ. Съвѣтъ, като взе прѣдъ видъ, че рѣченій въпросъ има нужда отъ по-обширно изучаване, отложи окончателното му решене до пристигването на двамата отсѫтствущи членове, до което врѣме и комиссията да продължава изучаването на сѫщия въпросъ.

3. Прошение отъ Ламберта Нутони за отварянето сукнена фабрика въ правителственото здание въ с. Княжево, внесено въ Държавния Съвѣтъ съ княжески указъ подъ №. 240 (гл. 31 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 23 Мартъ 1882 г.). Въ това прошение г. Нутони, Австр. подданикъ, моли да му се отстѫпи за 15 год. съ опрѣдѣленъ годишенъ наемъ зданието отъ съществувавшата при турското правителство сукнена фабрика въ с. Княжево, което, като поправи и съгради на своя сметка нужните още около него здания, да започне успѣшно да изработва разни сукнени материи. При това Нутони иска да му се отстѫпятъ нѣкои правдини, необходими като гаранция за успѣха на самото прѣдприето дѣло. Въ доклада си отъ 6 Мартъ т. г. подъ №. 5649 г. Министъ на Фи-

нанситѣ, като каза, че се полага отварянето на рѣченото и други подобни здания се основата за една индустрия, отъ развитието на която се очаква освобождението отъ икономическото робство, което е погълнало страната ни, на мнѣние е, да се приематъ предложениета на Ламберта Нувотни съ нѣкои измѣнения. Съвѣтъ, като взе предъ видъ отъ една страна рѣшението на Народното Събрание по предложениета на г. Нувотни и отъ друга — ползата, каквато би могла да се очаква отъ него за мѣстната индустрия, при най-годни условия, избра една комиссия изъ мѣжду членовете на състава си, която да се заеме съ изучаването предлагаемите условия и да представи заключението си съ писменъ докладъ въ Общото Събрание.

4. Прошение отъ разсилнитѣ на Държавния Съвѣтъ, съ което можатъ да имъ се уголѣми заплатата, за да могатъ да се прѣхранватъ и обличатъ по-чисто, тѣй като тѣхните занятия не били по-малко отъ ония на разсилнитѣ при Министерствата, които получавате по-голѣми заплати, и квартири, а при това и дрѣхи отъ правителството. Съвѣтъ, като намѣри умѣстно рѣченото прошение, единогласно рѣши:

За текущата година да се направи на просителетѣ по единъ катъ дрѣхи отъ извѣреднитѣ сумми на бюджета, като се предостави на Главния Секретарь да опредѣли подходящата изъ форма.

5. Заявление отъ члена на Съвѣта г. Ю. Тодорова, който, поради семейни причини и по случай на велиденските празници, моли да му се даде отпускъ отъ 25 или 30 дни. Съвѣтъ, като имаше предъ видъ § 27 отъ правилника, единогласно рѣши:

Г-ну Ю. Тодорову да се даде просимия отпускъ, като се брои началото му отъ деня на излизането отъ Столицата.

6. Бѣлѣжи върху нарушението на § 4 отъ Вѣтрѣшния Правилникъ. Обѣрнѣ се вниманието на Съвѣта върху това, че нѣкои Министерства сѫ давале пособия и пенсии бозъ да иматъ мнѣнието на Държавния Съвѣтъ, съгласно съ § 4 отъ Правилника. За доказателство на това нарушение наведохѫ се нѣколко укази, обнародвани въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Съвѣтъ, като взе въ внимание, че указитѣ подъ №. №. 135, 141, 142, 143, 145, 147 и 149 отъ т. г. сѫ издадени слѣдъ обнародванието Правилника на Държавния Съвѣтъ и че помошитѣ и пособията сѫ разрѣшени вопрѣки втора алинея на § 4 отъ рѣчения Правилникъ, единогласно рѣши.

Да се обѣрне вниманието на надлѣжнитѣ Министри върху това нарушение на закона, като се помолятъ сѫщеврѣменно да не допушчатъ за напредъ подобни нарушения.

(слѣдва)

Рапортъ отъ Ески-Джумайския окръженъ управителъ отъ 21 юлий подъ № 2960.

На 15 юлий н. г. 12 души разбойници нападнали мѣжду селата Каракуфаларъ и Мечикчилеръ на нѣколко пѣтници, мѣжду които е билъ и капитанъ Тализинъ и слѣдъ като имъ ограбили всичкитѣ вѣщи и пари, които се намирали при тѣхъ, съ пайтона, който сѫщо взели отъ пѣтниците, заминали за село Мечикчилеръ, гдѣто при мѣстото, Кемеръ-Кюпрю, нападнали на други 5 пѣтници и имъ взели 3 коня и ксичкитѣ пари и вѣщи, които носяли. Въ това врѣме милицията отъ казанитѣ двѣ села излѣзла да ги преслѣдва и близу до гората „Ходжакъйска“ въ врѣме на престрѣлката ранила единъ разбойникъ, а останалитѣ принудила да оставятъ отнетитѣ коне. Пѣ послѣ съ помощта на милицията изъ Османъ-Пазаръ сполучила да загради за нѣколко врѣме, но разбойницитѣ въспѣзвани отъ малочисленността на противниците си и отъ гѣстотата на гората, успѣли да избѣгатъ. Прѣзъ пощата милиционеритѣ, заедно съ драгунитѣ, които имъ пристигнали на помощъ, заобиколили гората, но при завземането на единъ проходъ една конна шайка нападнала на 7 милиционери и единъ драгунъ, съблѣкли драгуна и имъ взели пушкитѣ. Въ това врѣме друго едно милиционерско отдѣление нападнало на 12 души пѣши разбойници въ мѣстността „Топъ-Куру“, но въ врѣме на престрѣлката и когато разбойницитѣ вече били заградени, конното разбойническо отдѣление, пристигнало на помощъ на разбойницитѣ, сполучило да ги избави и избѣгали. При бѣгането разбойницитѣ оставили 4 пушки и разни крадени вещи, а единъ отъ тѣхъ билъ раненъ. Спорѣдъ личното усмѣтрѣние на Ески-Джумайский окр. управителъ и спорѣдъ разносимитѣ слухове тия разбойници били не мѣстни жители, а страни, надошли отъ кѣмъ И. Румелия и Добруджа.

Рапортъ

отъ Провадийския окръженъ управителъ подъ № 3130.

На 10 юлий н. г., когато всичкитѣ жители (Мусюлминъ) изъ с. Пунарлий, Провадийско, били събрани на молитва въ джамията си, 6 души разбойници, като сполучили да хванатъ чрѣзъ измама селскитѣ караулъ, обиколили джамията, затворили вратата, съ заплашванье, че който отъ вѣтрѣ се помѣсти, ще бѫде на часа убитъ. Слѣдъ това тѣ, разбойницитѣ, извадили изъ джамията селския бирникъ и двама отъ по първите селяни, взели имъ 6 коня, дрѣхи за преоблаchanье, часовницитѣ имъ и колкото пари намѣрили у тѣхъ. Но до гдѣто разбойницитѣ да излѣзатъ изъ селото единъ конний патраулъ сполучилъ да съобщи за това на ближното село Юнузъ-Бунаръ, отъ гдѣто се дигнала потера да ги прислѣдва, а на 11 юлий всичкитѣ ближни села заедно съ полицейските власти се притѣкли на помощъ и около два часа слѣдъ обѣдъ настигнали разбойницитѣ и въ врѣме на престрѣлката сполучили да ранятъ тѣшко единъ разбойникъ и да отърватъ коньетъ и дрѣхитѣ, съ исключение на парите и часовницитѣ. Каждъ вечеръ разбойницитѣ въспѣзвани отъ стѣмняването сполучили да се скриятъ въ близната гора.

Спорѣдъ добититѣ свѣдѣния главатаръ на тая шайка е билъ нѣкойси Дели-Ахмедъ, който миналата година избѣгналъ изъ Руссенскиятъ затворъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Цариградъ 28 юлий. Засѣдането на конференцията, което има да бѫде утрѣ. ще бѫде, вѣроятно, послѣдното. Дервишъ паша и Серверъ паша ще тръгнатъ, по всѣка вѣроятностъ, въ четвъртъкъ. Тѣ ще чакатъ послѣднитѣ распореждания относително вмѣшателството т. е. прокламацията, която ще обяви Араби паша бунтовникъ, и военната конвенция, която има да стане между Портата и Лордъ Дюфферина мimo конференцията. Турски експедиционенъ корпусъ ще се състои само отъ 6200 человѣка. Говори се обаче че ще се състави втори единъ корпусъ, кой ще брои 10,000 войника.

Ханеа (Критъ) 28 юлий. Преноснитѣ кораби Раифъ и Меджидие пристигнали въ Суда съ 3000 войници идещецъ изъ Солунъ.

Парижъ 28 юлий. Вѣстниците, въобще, посрѣдъстватъ доволно благоприятно новото министерство. Вѣроятно е че сессията на парламента ще се закрие днес.

Берлинъ 28 юлий. „Сѣверната Германска Газета“ обявява за лъжливо увѣрението на Morning Post, който казва: силитѣ, съ исключение на Англия, сѫ расположени да турятъ Суезкия каналъ подъ една контрола, подобна на Дунавската комиссия. Тази газета казва: понеже английската плавигация презъ този каналъ съставлява 80% отъ всичката плавигация, ние не можемъ да повѣрваме, че силитѣ ще бѫдятъ расположени да направятъ английските интереси да зависятъ отъ рѣшеніе, станжало мимо Англия. Въ представеній предъ конференцията въпросъ се говори само за врѣменно покровителство, а никакъ не за единъ окончателенъ проектъ нѣщо, което би заключавало въ себе си измѣнения на трактатитѣ, което нѣщо не би могло да стане съ едно рѣшеніе на конференцията.

Парижъ 28 юлий. Сессията на камарата се закри.

Лондонъ 28 юлий. Дванадесетъ кораба натоварени съ английски войски изъ Идия сѫ тръгнали вчера и днес изъ Бомбай за Суезъ.

Ишль 28 юлий. Австро-германскиятъ Императори пристигнаха тукъ днес по пладиѣ. Императрицата Елизабета ги чакаше на станцията. Приемътъ бѣше най сердеченъ. Т. Т. Австро-германски Величества Императора и Императрицата придружиха Императора Вилхелма за въ апартаментитѣ пригответи за него.

Цариградъ 28 юлий. Потвърдява се че Дервишъ паша ще тръгне за Египетъ посль утрѣшното засѣдане на конференцията. Султана е издалъ ираде за прокламацията, ко-

ято обявява Араби за бунтовникъ, и за военната конвенция относително турското вмѣшателство въ Египетъ. Войските, които сѫ сега въ Суда, състоятъ отъ 5 баталиона плюсъ 500 войници за пополнения на кадригъ имъ. Тия войски, турени подъ командантството на бригадний генералъ Османъ паша, ще тръгнатъ за Александрия, ѩомъ се даде заповѣдъ, съ четери преносни кораби.

Букурещъ 29 юлий. Всички министри вчера вржчили оставките си на г. Братиано.

Бѣлградъ 29 юлий. Събранието на редикалната партия, която стана въ Крагуевацъ, се закрило вчера безъ всякакъвъ резултатъ.

Бейрутъ 29 юлий. Убиваньето на единъ мюсулманинъ предизвика заяление противъ христианите, подозрени за че сѫ били тѣ извършили това престъпление. Арестуваха се мнозина. Страха е всеобщъ между христианите.

Порто-Саидъ 29 юлий. Английски бронени кораби кръстосватъ водите по всичката имъ ширина за да възпрепятстватъ на турските войски да не излизатъ на брѣга. — Много хиляди човѣци изъ Индия сѫ пристигнали въ Суезъ.

Ишълъ 29 юлий. Императора Вилхелмъ остана до пладнѣ въ апартаментите си, гдѣто Австрийски Императоръ му направи визита, която трая единъ часъ. Отъ като обѣда у т. т. Австрийски Величества, Императора Вилхелмъ, придруженъ отъ Императора Францъ Иосифа отиде до гарата, гдѣто двамата монарси се раздѣлиха твърдъ любезно.

Миланъ 29 юлий. Германски Императорски принцъ пристигна тази вечеръ въ крѣпостта на Монза, идещецъ да посѣти Краля Хумберта.

Цариградъ 29 юлий. Лордъ Дюфферинъ ималъ разговоръ съ Саидъ Паша отъ който, види се, да е останжъ задоволенъ. Увѣряватъ, че адмиралството е извѣстило въ министерството на външнитѣ дѣла дѣйствието на единъ корабъ отъ Русската флота, който правилъ измѣрения въ устието на реката Сакария, която се влива въ Черното море близу до Босфора на Азийски брѣгъ и правилъ рекогнисцировки на дѣлъ по реката.

Ето съдѣржанието на Султановата прокламация, която обявява Араби паша за бунтовникъ:

Понеже Хедивътъ е представляющий върховниятъ господаръ, то всички Египтяни сѫ дѣлъни да му се покоряватъ. Араби пръвъ пътъ не припозна Хедивовата властъ, поискъ прошка и я получи. И при всичко това, той отнова измѣни на дѣлъноститѣ си, именно като зема по своя собствена инициатива настѫпателни мѣрки противъ военнитѣ кораби на Англия, която е отдавнаша приятелка и съюзница. Въ следствие на това ний (Султана) прогласяваме Араби за бунтовникъ. Ний правимъ това обявление за да се знае за таѣвъ и за да не бѫде докачвана властъта на Хедива.

Прокламацията още казва: дѣйствията на Араби противъ властъта на Тевфикъ паша сѫ дѣйствия бунтовнически и престъпнически, които насиливъ предписаните на закона, освяченъ отъ Шерифа, който строго наказва противъщите се.

Лондонъ 28 юлий. Morning Poste казва, че Султановото иrade турски експедиционенъ корпусъ подъ заповѣдитѣ на Хедивътъ.

Daily News извѣстява че Баронъ Калисъ ще предложи днесъ отлаганьето на неспредѣлено време конференцията.

Ракитски мировий сѫдъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 432.

Въ името на Негово Височество **Александър I-й Князъ Бѣлгарски**, на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втова година юлий 13 день, Ракитски мировий сѫдъ разглѣда и изслуша гражданското дѣло подъ №. 530 отъ 1882 год. по искътъ на Нидѣлка Бейковъ изъ с. Ракита съ Мехмедъ Тификовъ изъ с. Телишъ, а сега живущъ въ Цариградъ въ Масъръ чаршия за 1869 $\frac{1}{2}$ гроша.

Мировий сѫдия има предъ видъ: 1) че отвѣтникътъ не се яви за отговоръ ако и да бѣше призованъ съ призовка №. 2162 чрезъ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ бр. бр. 87, 88 и 89 отъ 81 год.; 2) че и повѣренниятъ отвѣтникъ Вацовъ се не яви, който бѣше призованъ съ призовка за 13 юлий т. г.; 3) че Вацовъ не може да бѫде повѣрен-

никъ и неможе да отговаря, тъй като той е длѣжностно лице по сѫдебното вѣдомство (чл. 13 гражданското мирово сѫдопроизводство), също не може да опълномощи и друго лице, защото подобно право не е му представено въ пълномощното; 4) че искътъ на Нидѣлка Бейковъ е по съгласително искършено по домашенъ рѣдъ за 800 гр., по тафтеръ отъ 1874, 1877 и 1881 години 259 гроша и 35 пари и остатъка до 1869 $\frac{1}{2}$ гр. (809 гр. и 25 пари) сѫ отъ жито, дрѣхи и бакъръ взети въ време на войната презъ 1877 год. и 5) че ищещътъ Бейковъ поиска послѣдовавшъ до сега разноски и които послѣдватъ.

И на основание чл. 71, 100, 103, 115 и 116 гражданското мирово сѫдопроизводство и ст. 14 отъ журналното постановление на Императорски Руски Комисаръ въ Бѣлгария отъ 2 августъ 1878 година.

Опредѣли задачно:

1) Мехмедъ Тификовъ изъ с. Телишъ, а сега живущъ въ Цариградъ въ Масъръ чаршия да брои Нидѣлку Бейкову 1059 гр. и 35 пари, сѫдебни разноски отъ публикация и прошения 21 левъ и 70 ст. и разноските, които послѣдватъ и 2) искътъ на Бейковъ отъ жито, дрѣхи и бакъръ, взети въ време на войната 809 гр. 25 пари се отхвърля.

Настоящето рѣшене е неокончателно и подлежи на вѣзвивъ предъ Пловдивски окрѣженъ сѫдъ въ едно мѣсяченъ срокъ отъ денътъ на послѣдното му троекратно публикуване въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, съгласно чл. 124 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

И. Д. мировий сѫдия: К. К. Хамамджиевъ.

1—(1037)—3

Търновски окрѣженъ сѫдъ.

РЕШЕНИЕ

№ 25.

Въ името на Негово Височество **Александър I-й Князъ Бѣлгарски**, Търновски окрѣженъ сѫдъ въ сѫдебното си засѣданіе, на 27 януари 1882 година, въ съставъ: Подпредѣдатель А. Андреевъ, членове: М. П. Добриновъ, Ев. Мартиновъ, при подсекретаря Кр. Станчевъ разглѣда гражданското дѣло №. 2654 по описа, повдигнато отъ Трифона Вълева и Тодора Станевъ отъ с. Капиново, противъ Мехмедъ Ходжа Бейтулахъ, отъ сѫщето село, за да имъ даде исповѣдъ (такиръ) за продаденитѣ отъ него недвижими имущества принадлежащи на упълномощителъ му Х. Бекира, отъ продажбата на което имущество като пълномощникъ, зель 7000 гроша и остава да дира още 1200. гроша.

Въ сѫдебното засѣданіе присѫствува: Трифонъ Вълевъ и Тодоръ Станевъ, а отвѣтникътъ пълномощникъ Мехмедъ Ходжа Бейтулахъ не се яви, ако и да е виканъ съ призовка подъ №. 8375, напечатана въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, и то нито лично, нито чрезъ повѣренникъ.

Слѣдъ доклада на дѣлото допустнаха се истците до словесни обяснения, записани въ протоколътъ.

Истците представиха рѣшене отъ Търнов. Врем. Комисия за вѣдомение бѣгалитѣ турци, подъ №. 391, отъ което се види, че рѣченниятъ пълномощникъ, Мехмедъ Ходжа Бейтулахъ, му е признато на довѣрителътъ му право на владѣніе на десетъ пърчета недвижими имущества, които той продалъ на тѣжителътъ за 8200 гроша, отъ които приелъ 7000 гр. и заминалъ задъ граница, безъ да даде такиръ. Тѣжителътъ представиха расписка за рѣченната сума и свидѣтели: Добра Пенчова и Стойка Боневъ, отъ сѫщето село, като прибавятъ за обяснение, че купелото имущество състояще отъ десетъ пърчета възлиза до 41 дююма и че днесъ се намѣрва въ тѣхнитѣ рѫцѣ.

Сѫдътъ, като изслуша обясненията на страната и като има предъ видъ, че тѣжителътъ въ исковото си прошение №. 5999/81 г. не оказватъ на купеното имущество по отдѣлно, заедно съ пристранството ту и границите му; като има предъ видъ расписката на пълномощника на Х. Бекира, че той отвѣтника, е приелъ 7000 гроша отъ продаденото имущество на упълномощителя си Х. Бекира; като има предъ видъ свидѣтелските показания на Добра Пенчовъ и Стойка Боневъ, жители отъ село Капиново, дадени подъ клѣтва, които удостовѣриха, че отвѣтника приелъ (освѣнъ капарото 500 гр.) 6500 гроша отъ вѣпросната продажба; като взе предъ видъ, че отвѣтника е виканъ съ призовка подъ №. 8375 упубликувана въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ и не се яви ни самъ, ни чрезъ пълномощникъ; на основание ст. 117, 134, 138, 161 и 281 п. 1 отъ Врем. Сѫд. Правила, рѣши: Мехмедъ Ходжа Бейтулахъ отъ с. Капиново да брои отъ имуществото на довѣрителътъ си Х. Бекира отъ сѫщето разсело на Трифона Вълева и Тодора Станевъ 7000 гроша и сѫдебни носки 61 левъ и за водение на дѣлото 280 гроша, съгласно чл. 971, 972 отъ Врем. Сѫд. Правила.

Рѣшене въ окончателна форма ще се прочете на 10 февруари 1882 г. и може да бѫде обжаловано въ двамѣсяченъ срокъ, считанъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, чл. 284, 290 отъ Врем. Сѫд. Правила.

Подписали: Предпредѣдатель А. Андреевъ, членъ Моско П. Добриновъ и подсекретаръ Кр. Станчевъ, а членътъ Ев. Мартиновъ не подписа по отсѫтствие.

1—(1022)—3

Софийско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1707.

Съгласно и рѣшението на министерски съвѣтъ отъ вчера, имамъ честь да обяви, че на 7-и идущий августъ въ 10 часа заранѣта въ общинското управление ще стане търгъ въ закрити конверти за направата на втората секция отъ градските водопроводи.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга трѣбова да представятъ една гаранция отъ 2500 лева.

Профилътъ, девизътъ и условията се намиратъ въ нашето техническо отдѣление и сѫ на расположение на интересуващите се.

Търгътъ ще се потвърди въ сѫщия денъ ако блде износенъ за общинското управление.

София, 31 юлия 1882 година.

Помощникъ Кмета: Д. Михайловъ.

1—(1044)—3

Вратчански окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1152.

Чрезъ настоящето се извѣстява че подъ вѣдомството на съвѣтътъ се намира безъ ступанинъ едно конче алесто, на три години, съ бѣлѣгъ гривата и опашката му стригани, за това се приканватъ ступанитѣ на това животно, които сѫ го изгубили, да се явятъ отъ днесъ до 27-и идущий мѣсецъ августъ, въ канцеларията на съвѣтъ, и докажатъ за тѣхната собственность и да имъ се отдае; при това ступанинътъ е длѣженъ да е снабденъ съ свидѣтелство отъ общината отъ която приналѣжи, а слѣдъ истичанието на горѣпоказаний срокъ съвѣтътъ ще го продаде чрѣзъ наддаване за въ полза на правителственото съковище.

За Предсѣдателъ: Ив. Стойновъ.

Членъ-Секретарь: А. Д. Печенаковъ.

1—(1028)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 387.

Ески-Джумаиското градско общинско управление има нужда за учителъ който да може да преподава уроци въ третий класъ споредъ училищната программа; ако нѣкой отъ учителите желае да занеме това място да се отнесе писмено или телеграфически до управлението за споразумение.

И. Д. Кмета: М. Георгиевъ.

2—(1021)—3

Търновски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 3028.

Търновски окръженъ съдъ на основание ст. 115 п. 3 отъ Временнитѣ съдебни Правила, призовава бившата жителка на с. Писарево, а сега съ неизвестно мястоожителство, Фатме Халилъ Ходжова, настойница на дѣцата си: Айше и Мюйминъ отъ сѫщото село, да се яви въ тоя съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ шестъ мѣсеца отъ послѣдниятъ пътъ на троекратното публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлениетъ срѣчу ная искъ отъ жителя на г. Търново Михаилъ Мънкова, повѣренникъ на Ника Христовъ отъ с. Долни Орѣховица и Коля Цаневъ и Славя Петковъ отъ с. Писарево за 7885 гроша.

Въ противенъ случай, ако не се яви, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Временнитѣ Съдебни Правила и издаде за очно рѣшение.

г. Търново 24 юни 1882 год.

Предсѣдателъ: А. Андреевъ.

Секретарь: К. Станчовъ.

3—(888)—3

ПРИЗОВКА

№. 3029.

Търновски окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, призовава бившата Търновска жителка, а сега съ неизвестно мястоожителство, Фатме Туафе Исмаилъ Пашалова, настойница на покойниятъ Ахмедъ бей Мастжновъ отъ г. Търново, да се яви въ тоя съдъ, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ шестъ мѣсеца отъ послѣдниятъ пътъ на троекратното публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлениетъ срѣчу ная искъ отъ жителя на г. Търново Х. Расимъ бей Мастжновъ, за 38842 $\frac{3}{4}$ гроша, 100 лири турски и 84 лири турски лихва.

Въ противенъ случай, ако не се яви, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Временнитѣ Съдебни Правила и издаде заочно рѣшение.

г. Търново 24 юни 1882 год.

Предсѣдателъ: А. Андреевъ.

Секретарь: К. Станчовъ.

1—(889)—3

Свищовски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 114.

Подписанниятъ съдебенъ приставъ при Свищовски окръженъ съдъ на II-и съдебенъ участокъ на основание исполнителния листъ подъ №. 854, издаденъ отъ Свищовски мировий съдия и съгласно ст. ст. 453, 454, 456 и 457, отъ Временнитѣ Съдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание че отъ денътъ на послѣдната трикратна публикация на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне съ публично наддаване продажбата на недвижимото имущество на Никола Петковъ изъ с. Павелъ Свищовски окръгъ, която ще се продължава два мѣсеца имено.

Единъ дюгенъ въ с. Павелъ на единъ етажъ съ три стай и една къргума създана съ керепичи покрить съ керемиди, дворътъ на дюгента двадесетъ и три метра и половина (23 $\frac{1}{2}$) оцѣнени за 3427 гроша, продажбата почва спорѣдъ горнитѣ оцѣнения.

Желающитѣ да купятъ помѣнжото имущество, можатъ да разглѣдатъ всички книжки по настоящата продажба въ канцеларията ми въ г. Свищовъ помѣстена въ зданието на истия съдъ, гдѣто ще се извѣршава продажбата, всѣкидневно отъ часа 9 до 1 прѣдъ пладнѣ и отъ 3 до 5 послѣ пладнѣ освѣнъ неприсътственитѣ дни.

г. Свищовъ 5 май 1882 год.

Съдеб. Приставъ: Б. Шишмановъ.

3—(758)—3

Силистренски съдебенъ приставъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ

№. 193.

Долуподписанниятъ, по поводъ исполнителния листъ издаденъ отъ господинъ Попински мировий съдия на 20 априля т. г. подъ №. 42, съ който се осъжда Костаки Драгановъ, жителъ отъ селото Попина, Силистренско окръжение, Хаскюйска околия, да заплати на Османъ бей Сали беевъ изъ града Силистра 2500 гроша, и по поводъ прощението подадено отъ повѣринникъ на Османъ бей Сали беевъ, Ив. Илиевъ изъ сѫщото село Попина, на основание ст. 431 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, чрезъ настоящето си, налагамъ възбрана на недвижимото имущество на сѫщия Костаки Драгановъ, а именно:

На една къща съ мааза отъ долу, находяща се въ сѫщото село Попина, между съдѣдѣ: отъ една страна Иванъ Кокомевъ и

Иванъ Драгостиневъ; отъ другата, — другата къща съ дюгенътъ наедно на отвѣтника Костаки Драгановъ; и отъ третата — пътътъ.

Горѣказанното имущество, до снеманието на настоящето запрещение съгласно ст. 432 отъ с. Времен. Съдеб. Правила, не подлежи на отчуждаване.

г. Хаскъй 26 юни 1882 год.

Съдеб. Приставъ: Д. П. Вълчевъ.

1—(926)—1

Руссенски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 4078.

Руссенски окръженъ съдъ, по угловното отдѣление, съгласно опредѣлението си подъ №. 168 отъ 14 юлий 1882 год. и възъ основание ст. 850 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, дира Георги А. Кърджиевъ, жителъ отъ гр. Русе махалата голѣмъ Варошъ и бившъ редакторъ на в. „Братство“, който се обвинява въ оскърбление чрезъ печата Телемака Х. Пеневъ и който се отклонилъ отъ съда. — За това всѣкий, комуто е известно мястоожителството или мястоонахождането на г. Георги А. Кърджиевъ, се задължава, съгласно ст. 851 отъ Времен. Съдеб. Правила, да извѣсти най-близките полицейски и административни власти, а тия послѣднитѣ да го представятъ безъ отлагателно въ този съдъ.

г. Русе 21 юлий 1882 год.

Предсѣдателъ: Н. П. Бонковъ.

Пом. Секретарь: Ив. Теодоровъ.

1—(1027)—1

Свищовски окръженъ съдъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ

№. 52.

Свищовски окръженъ съдъ, на основание ст. 431 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, съ опредѣлението си №. 1153 отъ 2 юни т. г., налага възбрана върху половинъ къща, въ г. Свищовъ, собственостъ на Коста Митевъ Татарлиевъ, живущъ въ с. Татари, за изплащане длѣгътъ му къмъ Х. П. Самуилъ по исполнителния листъ №. 967 издаденъ отъ Свищовски мировий съдия, въ 1881 год.

Горнето имущество, до снеманието на това запрещение, не подлежи на отчуждаване съгласно ст. 432 отъ Временнитѣ Съдебни Правила.

г. Свищовъ 18 юни 1882 год.

Членъ при Свищовски окръженъ съдъ.

Ив. Христофоровъ.

1—(816)—1

Самоковски мировий съдия.

ВЪЗБРАНА.

№. 605.

По предписание отъ Софийски окръженъ съдъ №. 4516 отъ 17-и юни 1882 год. и по опредѣлението му въ гражданското отдѣление отъ 8 юни сѫщата година, за обезпечение искъ на Симо Димитриевъ отъ г. Самоковъ, отъ Хамамджи Мехмедъ Хаджи Ибишовъ тоже отъ Самоковъ за гроша 5000, имуществата на послѣдниятъ: единъ ханъ, единъ дюкянъ въ градътъ Самоковъ и двѣ ливади въ с. Доспей (Самоковска околия), сѫ възбранени и неотчуждаеми до отмена възбраната.

г. Самоковъ 26 юни 1882 год.

Мировий съдия: Ат. Симовъ.

1—(862)—1

Русенският апелативен съдъ.

ПРИЗОВКА.

№. 643.

Гражданското отдѣление на Русенския апелативен съдъ, призовава наследниците на покойния Сюлейманъ-ага Хаджи Мюлязиминъ-гювеси, бивши жители изъ г. Балчикъ, а сега живущи въ Цариградъ, въ неизвестенъ кварталъ, да се явятъ въ залата на засѣданятията на този съдъ слѣдъ шестъ мѣсеси отъ денътъ на последното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 3-й отъ Временните Съдебни Правила, за да дадятъ обяснения по искътъ предявенъ срѣщу тѣхъ отъ Варненския жителъ Кр. Ив. Мирский повѣренникъ на Д. Ставраки, изъ г. Балчикъ, за подтвърдение, на основание ст. 939 отъ Временните Съдебни Правила, едно турско рѣшене, издадено отъ бившия Балчикски търговски съдъ, на 1 мухаремъ 1288 год. №. 3, по което дължатъ 468 $\frac{1}{2}$ лири турски.

Въ случай на неявяване съдътъ ще постъпи съобразно съ предписанието на ст. 302 отъ Времен. Съдеб. Правила.

г. Русе 15 юни 1882 год.

Предсѣдателъ: А. Маноловъ.

Секретарь: П. А. Кърджиевъ

3—(797)—3

ПРИЗОВКА.

№. 645.

Гражданското отдѣление на Русенския апелативен съдъ, призовава бившия Балчикски жители Османъ-ага, зеть на Ахчиоглу, и Гюмрюкчу Хасанъ Ефени, сега живущи въ Цариградъ, въ неизвестенъ кварталъ, да се явятъ въ залата на засѣданятието на този съдъ, слѣдъ шестъ мѣсеси отъ денътъ на последното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Временните Съдебни Правила, за да дадятъ обяснения по искътъ предявенъ срѣщу тѣхъ отъ Варненския жителъ Кр. Ив. Мирский, повѣренникъ на Димитъ Ставраки изъ г. Балчикъ, за подтвърдение, на основание ст. 939 отъ Временните Съдебни Правила, едно турско рѣшене, издадено отъ бившия Балчикски търговски съдъ на 22 отъ кянунъ-евель 1291 год. №. 425, по което дължатъ капиталъ и лихва сичко 10022 гроша.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще постъпи съобразно съ предписанието на ст. 302 отъ Времен. Съдеб. Правила.

г. Русе 15 юни 1882 год.

Предсѣдателъ: А. Маноловъ.

Секретарь: П. А. Кърджиевъ

3—(798)—3

Свищовският мировий съдъ.

ПРИЗОВКА

№. 3007.

Свищовският мировий съдъ съгласно чл. 114 и 115 § 2 отъ Временните Съдебни Правила, призовава арнаутинъ Билялъ Чауша бившият жителъ отъ Яйджий (Свищовско окръжие) а сега живущъ вънъ отъ границите на Княжество въ Добруджа, да се представи въ съдътъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ срокъ на четири мѣсеси отъ датата на последното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлението срѣщу него искъ отъ Ибрахимъ и Куртъ Хюсменъ Бешировъ жители отъ казанното с. Яйджий (Свищовско окръжие), за 310 лъва.

Въ случай на неявяване въ означението срокъ, ще се постъпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Свищовъ 28 юни 1882 год.

Мировий съдия: В. Д. Марковъ.

Секретарь: П. Т. Тортомановъ

3—(880)—3

ПРИЗОВКА

№. 3008.

Свищовският мировий съдъ съгласно чл. 114 и 115 § 2 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Бегашъ Хасанооглу Татаринъ, бившият жителъ отъ с. Яйджий (Свищовско окръжие), а сега живущъ вънъ отъ границите на Княжество въ Добруджа, да се представи въ съдътъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ срокъ на четири мѣсеси отъ датата на последното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлението срѣщу него искъ отъ Молла Мустафа Х. Ахмедовъ и Даудъ Ибрахимовъ, жители отъ казанното с. Яйджий (Свищовско окръжие) за 660 гроша.

Въ случай на неявяване въ означението срокъ, ще се постъпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Свищовъ 28 юни 1882 год.

Мировий съдия: В. Д. Марковъ.

Секретарь: П. Т. Тортомановъ

3—(881)—3

Видинският съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 519.

Подписанният съдебенъ приставъ при Видински окръженъ съдъ, Д. Найденовъ съгласно съ испълнителни листъ №. 41 отъ 11 юни 1881 год. издаденъ отъ Видин. окр. съдъ въ полза на Видинската сиротска касса срѣщу ханджи Сали Исмаиловъ бившият ж. изъ г. Видинъ живущъ въ Тракия, на сумма 15000 гроша заедно съ лихвата имъ отъ 27 ребиулъ ахъръ 1293 год. съ други съдебни разноски.

Честъ имамъ съ настоящето си да извѣстя на почитаемата публика че съгласно статия 451, 452, 457, 461, 464 и 465, отъ Временните Съдебни Правила, слѣдъ 61 день отъ троекратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се начне продажбата върху слѣдующето принадлежащо на отвѣтника имущество а именно:

а) единъ ханъ називаемъ Нови ханъ въ г. Видинъ улица царь Александрова №. 73; самото здание се състои отъ едно кафене, фабриката и маазата подъ №. 103, 104, 115 и 116 до балкъ-пазаръ, Ени-Джами, Али Молла, и другите здания принадлежащи на отвѣтника оцѣнени за гроша 5000. Желающите да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцелариите ми за разглеждане формалностите.

г. Видинъ 12 юни 1882 год.

Съдеб. Приставъ: Д. д. Найденовъ

3—(801)—3

Русенският съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 137.

Подписанният съдебенъ приставъ при Русенски II съдебенъ участокъ, Михаилъ Палашовъ, на основание испълнителни листъ №. 2802, издаденъ отъ Русенски окр. съдъ на 15 юли 1881 год. и съгласно ст. ст. 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ последното троекратно обнародване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се почне и свърши продажбата на недвижимото имущество принадлежащо на жителя изъ с. Щърклево, Русенско окръжие. Тако Дочевъ Бухтевъ състои отъ 2 ниви отъ 4 $\frac{1}{2}$ дюлюма земно пространство, находяща се въ землището на упоминаятото с. Щърклево, въ мястото называемо „Локви“.

Това имущество не е заложено никому, и ще се продава по взисканието на Русенския жителъ Х. Енчо Х. Драгневъ отъ 600 гроша и съдебни разноски.

Продажбата ще почне отъ оцѣнката 850 гроша.

Формалностите по тая продажба могатъ да се разглеждатъ въ канцелариите ми.

Русе, 3 юлий 1882 година.

Съдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

3—(911)—3

Дупничкият мировий съдъ.

ПРИЗОВКА

№. 412.

Съгласно 115 ст. п. 2 отъ Временните Съдебни Правила призовава се бившият Дупнички жителъ Расиенъ Дечельовъ, на когото сегашното мястожителство е неизвестно, да се яви лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ съдебната камара на Дупничкият мировий съдия най късно слѣдъ шестъ мѣсеси отъ последното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря срѣщу заявлението на жителятъ изъ гр. Дупница Д. Я. Радева за усигоряване продажбата на едно лозе.

Въ противенъ случай ще се постъпи съгласно 115 и 116 чл. отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Дупница, 7 юлий 1882 год.

Мировий съдия: Д. Н. Чуковъ.

3—(928)—3

Търновският съдебенъ приставъ

ПОВѢСТКА

№. 556.

До Месибъ-Бея Рашидовъ отъ г. Търново, а по настоящемъ живущъ въ гр. Цариградъ (Турция).

Долуподписанният Григоръ С. Писаревъ, съдебенъ приставъ при Търновски окръж. съдъ, на основание испълнителни листъ подъ №. 1607 издаденъ отъ Търновски окр. съдъ на 22 май т. г. по присъдата на Русенският апелативен съдъ отъ 9 мартъ т. г. въ полза на Хъсни Сюлеимановъ отъ гр. Търново, противъ въстъ за сумма 10,482 $\frac{1}{2}$ г. и съдебни разноски както и за водение дѣлъ въ двѣти инстанции. Съгласно ст. 430 и 433 отъ Вр. Съд. Правила, ви призовавамъ да се явите и заплашвайте доброволно речената сумма отъ последното троекратно публикуване на настоящата повѣстка въ „Држав. Вѣстникъ“ и до 61 день.

Въ противенъ случай ще се постъпи къмъ описа и продажба на недвижимото имущество еъстояще отъ едно пазбище (ливада) находяще се въ Геранското землище, между селата: Долна Оръховица и Лясковецъ Търновска околия.

Търново, 5 юни 1882 год.

Съдебенъ приставъ: Г. С. Писаревъ.

3—(756)—3

ЗАПРѢЩЕНИЕ.

№. 106.

Долуподписанният съдебенъ приставъ Иовчо Нейчовъ, при Търновски окръж. съдъ, на основание отношението на г-на Лисичерският мировий съдия, подъ То. 397, отъ 25 май 1882 год. и съгласно ст. 431 отъ Временните Съдебни Правила, чрезъ настоящето налагамъ запоръ върху недвижимото имущество на жителя отъ село Хотница Кръсте Атанасовъ и именно:

1) единъ дворъ около единъ дюл. съ предѣли Василъ Недювъ, Цвѣтко Бочевъ и пътъ, за обезпечение взиманието на жителя отъ гр. Търново Нено Величковъ състоящие отъ 818 гроша.

Горѣказанното чумущество до снеманието на настоящето запрещение съгласно ст. 432, отъ истигъ правила ни поддъжи на отчуждение.

С. Липница 31 май 1882 год.

Съдеб. Приставъ: И. Нейчовъ.

3—(936)—3

Софийска I. класна болница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 372.

Съгласно постановлението на Софийския болничен съвѣтъ отъ 16 текущий юлий не нужнитѣ за болници нѣща, както кожуси, вълни ботуши (валенки), кожени ботуши, желѣзни пеци и пр. ще се продаджатъ на гласенъ търгъ съ наддавание. Търгъ ще стане въ болничната канцелария въ вторникъ на 17 августъ отъ 9 до 12 часа предъ пладнѣ.

Резултата на търга ще получи сила слѣдъ утвърждението му отъ болничниятъ съвѣтъ.

Назначенитѣ за проданъ нѣща могатъ да се видятъ всѣки денъ отъ 1 до 4 часа слѣдъ пладнѣ.

Назначения за 27 юлий търгъ не стана по причина на неявяване желающи да се търгуватъ.

София, 29 юлий 1882 год.

Предсѣд. на Соф. Болниченъ Съвѣтъ:

Дръ Бръадель.

За секретарь: И. В. Клисурски.

1—(1040)—2

Търновски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 121.

Долуподписанний съдебенъ приставъ Иовъ Нейчовъ, при Търновски окрѣж. сѫдъ, на основание испълнителнитѣ листове подъ №. №. 320, 385 и 428 издадени отъ Сохиндолския мировий сѫдия и съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 Временнитѣ Съдебни Правила, чрезъ настоящето обявявамъ че отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 61 день ще се продава въ канцелариата ми при Дол. Липнишкото окол. управление чрезъ публиченъ търгъ недвижимото имущество на покойния житель отъ с. Сохиндолъ Трифонъ Жиляковъ именно:

1) една кѫща въ село Сохиндолъ срѣдната махала построена на маза, горния катъ неискаранъ, съ стѣни отъ камакъ, отъ половината на горѣ съ плѣтъ, покрита съ каменни плохи и слама съ дворъ около единъ дюл. съ граница: Сѫби Денчовъ, Гашо Недѣлковъ и путь.

Продаваемото имущество нее заложено никому и ще се продава за обезпечечение взиманието на жителитѣ отъ сѫщото село именно: Комо Василевъ, 2120 гроша, Обретинъ П. Крѣстевъ 474г р. Гатъ Недѣлковъ 672 гроша, и разноскитѣ по испълнението.

Продажбата ще почне отъ първоначалната оценка 6000 гроша на горѣ.

Желающитѣ да купятъ могатъ да разглеждатъ формалностите на настоящата продажба въ канцелариата ми при Дол. Липнишкото окол. управление всѣкий денъ отъ часътъ 8—12 прѣдъ пладнѣ и отъ 2—6 послѣ пладнѣ.

г. Търново 24 юни 1882 год.

Сѫдеб. Приставъ: И. Нейчовъ.

2—(937)—3

Свищовска Митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 195.

Свищовската митница вторично обявява за всеобщо знание че на 20 идущий августъ, часа отъ 9 до 12 прѣди пладнѣ и отъ 2 до 5 послѣ пладнѣ, ще се продаватъ въ помѣщението ѝ съ публиченъ търгъ следующитѣ изостанали въ магазията стоки:

1. Тютюнъ дробенъ	3926	оки.
2. Тютюнъ на листове	117	"
3. Папироси (цигари).	397	"
4. Емфие	104	"
5. Махорка	334	"
6. Юстюбечъ	177	"
7. Една Балия каба книги	29	"
8. Четири машини за ангецата.		

9. Два куфера съ фотографически принадлежности.

Окончателното възлаганье на тия стоки ще стане сѫщия денъ.

Желающитѣ куповачи нека се явятъ на горѣопредѣленото време въ митницата за да наддаватъ.

Свищовъ, 20 юлий 1882 година.

Управителъ: Хр. Поппovich.

3—(1012)—3 Секретарь: И. В. Т. Хрулевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 137.

Дирекцията на държавната класическа гимназия въ София има честь да обяви, за всеобщо знание, че на 25-и идущий августъ ще се наченатъ приемнитѣ и повторителнитѣ испити въ гимназията и ще се продължаватъ до 31 сѫщия мѣсяцъ, а на 1-и септември ще се начене преподаванието на уроцитѣ и ще се отвори и VI-и класъ.

г. София 29 юлий 1882 год.

Директоръ: А. К. Лъвовъ.

2—(1034)—3

Отъ Духовната Петро-Павловска Семинария.

ОБЯВЛЕНИЕ

понеже мнозина ученици отъ разни мѣста подаватъ въ управлението на Духовната Петро-Павловска Семинария прошения за да се приематъ въ заведението на стипендия, обявява се съ настоящето за знание на всички, че въ рѣченото заведение нѣма нито една свободна стипендия, и на никого отъ просите ли не ще да може да се удовлетвори просбата.

Търново, 10 юлий 1882 година.

Ректоръ: Епископъ Климентъ.

ТАБЛИЦА

за

Тръгванието и пристигванието на пощите въ Софийската телеграфо-пощенска станция.

Тръгва	Дни	Врѣме на тръгванието			Пристигва	Дни	Врѣме на пристигванието		
		часъ	м.	врѣме			часть	м.	врѣме
За вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Плевенъ	Понедѣлникъ	12	—	пладнѣ	Отъ вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Плевенъ	Понедѣлникъ	9	40	сутрина
	Четвъртъкъ								
За Европа и вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Ломъ	Недѣля	11	—	сутрина	Отъ Европа и вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Ломъ	Понедѣлникъ	11	—	сутрина
	Срѣда								
За вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Ломъ	Петъкъ				Отъ вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Ломъ	Петъкъ	2	30	сутрина
	Понедѣлникъ								
За Цариградъ прѣзъ Варна	Четвъртъкъ	12	—	пладнѣ	Отъ Цариградъ прѣзъ Варна	Понедѣлникъ	9	40	сутрина
	Петъкъ								
За Турция и Румелия прѣзъ Ихтиманъ	Вторникъ	1	—	вечеръ	Отъ Турция и Румелия прѣзъ Ихтиманъ	Понедѣлникъ	12	—	пладня
	Срѣда								
За Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ, Дупница и Кюстендилъ	Петъкъ	8	—	вечеръ	Отъ Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ, Дупница и Кюстендилъ	Понедѣлникъ	8	—	вечеръ
	Недѣля								
За Сърбия прѣзъ Царибродъ	Вторникъ	8	—	вечеръ	Отъ Сърб. прѣзъ Царибродъ	Срѣда	9	—	вечеръ
	Петъкъ					Събота			

Параходитѣ за нагорѣ

Четвъртъкъ час. 7 сутрина

Събота час. 6 сутрина

Понедѣлникъ

Параходитѣ за надолу

Недѣля час. 3 40 м. вечеръ

Вторникъ

Петъкъ